

Sygn. akt VII U 771/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 stycznia 2017 r.

Sąd Okręgowy w Gdańsku VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Wojciech Woszczyński

Protokolant: st. sekr. sądowy Dorota Kryspin

po rozpoznaniu w dniu 5 stycznia 2017 r. w Gdańsku

sprawy (...)spółki cywilnej U. L. E. N.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G.

o ustalenie ubezpieczenia społecznego

na skutek odwołania (...) spółki cywilnej (...) od decyzji Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G.

z dnia 13 lipca 2016 r. nr (...) - (...)

oddala odwołanie.

SSO Wojciech Woszczyński

sygn. akt VII U 771/17

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 13.7.2016 r. Zakład (...) Oddział w G. stwierdził, że w okresie 1.4.2011 r. do 31.12.2013 r. K. A. podlegał obowiązkowo ubezpieczeniom społecznym (emerytalnemu, rentowym, wypadkowemu) z tytułu zatrudnienia na umowę zlecenia u płatnika składek (...) spółki cywilnej oraz że podstawa wymiaru składek za niego na ubezpieczenia społeczne w tym okresie wynosiła 900 zł, a na ubezpieczenie zdrowotne 798,66 zł. W uzasadnieniu decyzji organ podał, że na koncie ubezpieczonego K. A. w tym okresie brak było danych o posiadaniu zgłoszenia do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych z innego tytułu, które zwalniałoby go z obowiązku podlegania ubezpieczeniom społecznym z tytułu umowy zlecenia u płatnika składek (...) spółki cywilnej.

(...) spółki cywilnej E. N. oraz U. L. odwołały się od powyższej decyzji, wnosząc o jej zmianę. W uzasadnieniu odwołania wskazały, że pracownik od 2008 r. składał oświadczenie o obowiązkowym podleganiu ubezpieczeniom społecznym z innego tytułu. Pracodawca nie miał więc wiedzy o tym, K. A. nie podlega ubezpieczeniu społecznemu tym bardziej, że korzystał z renty, a później miał emeryturę.

W odpowiedzi na odwołanie pozwany organ rentowy podtrzymał argumentację zawartą w zaskarżonej decyzji.

Sąd ustalił i zważył, co następuje

Płatnik – spółka cywilna (...) s.c. (...) zgłosił K. A. jako zleceniobiorcę do obowiązkowego ubezpieczenia zdrowotnego w okresie od 1.1.2010 r. do 31.12.2013 r. Za okres od kwietnia 2011 r. do grudnia 2013 r. płatnik zadeklarował przychód ubezpieczonego w wysokości 900 zł. (okoliczności bezsporne).

W latach 2009 - 2011 zainteresowany K. A. był zatrudniony przez E. N. oraz U. L. – spółkę (...) s.c. na podstawie umowy zlecenia. Zleceniodawca dokonywał zgłoszenia zainteresowanego do ubezpieczenia zdrowotnego, będąc przeświadczony o braku podstaw do obowiązku opłacania składki na ubezpieczenia społeczne z powodu oświadczeń składanych przez ubezpieczonego o posiadaniu innych równoległych tytułów do ubezpieczenia społecznego, wynikających ze stosunków pracy u innych pracodawców.

Od 1 kwietnia 2011 r. do 31 grudnia 2013 r. zainteresowany był zleceniobiorcą wyłącznie w firmie (...); nie posiadał innych tytułów do ubezpieczenia, o czym nie poinformował spółki (...) -2 (okoliczności bezsporne, wyjaśnienia zainteresowanego K. A. na rozprawie w dniu 5.1.2017 r. – e-protokół 00:08:39 płyta Cd na k. 43).

W okresie od listopada 2010 r. do czerwca 2013 r. zainteresowany pobierał rentę rodzinną po zmarłej żonie, a od lipca 2013 r. pobiera emeryturę (okoliczności bezsporne).

Stan faktyczny w niniejszej sprawie był w całości bezsporny. Bezsporne było, że płatnik nie dokonał zgłoszenia zainteresowanego K. A. do ubezpieczenia społecznego w okresie 1.4.2011 r. do 31.12.2013 r. oraz okoliczność, że K. A. nie miał w tym okresie innego tytułu ubezpieczenia. Spór w niniejszej sprawie sprowadzał się jedynie do oceny prawnej, czy K. A. podlega obowiązkowym ubezpieczeniom emerytalnym, rentowym, wypadkowym oraz obowiązkowemu ubezpieczeniu zdrowotnemu z tytułu umowy cywilnoprawnej wykonywanej na rzecz płatnika składek (...) s.c. w okresie od 1.4.2011 r. do 31.12.2013 r.

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Stosownie do art. 6 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz.U. z 2016 r. poz. 963 t.j.), zwanej dalej ustawą systemową obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym podlegają, z zastrzeżeniem art. 8 i 9, osoby fizyczne, które na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej są osobami wykonującymi pracę na podstawie umowy agencyjnej lub umowy zlecenia albo innej umowy o świadczenie usług, do której zgodnie z Kodeksem cywilnym stosuje się przepisy dotyczące zlecenia, zwanymi dalej „zleceniobiorcami”, oraz osobami z nimi współpracującymi, z zastrzeżeniem ust. 4.

Zgodnie natomiast z art. 9 ustawy systemowej, osoby, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1, 3, 10, 18a, 20 i 21, spełniające jednocześnie warunki do objęcia ich obowiązkowo ubezpieczeniami emerytalnym i rentowymi z innych tytułów, są obejmowane ubezpieczeniami tylko z tytułu stosunku pracy, umowy agencyjnej, umowy zlecenia lub innej umowy o świadczenie usług, do której zgodnie z Kodeksem cywilnym stosuje się przepisy dotyczące zlecenia, albo umowy o dzieło, jeżeli umowę taką zawarły z pracodawcą, z którym pozostają w stosunku pracy, lub jeżeli w ramach takiej umowy wykonują pracę na rzecz pracodawcy, z którym pozostają w stosunku pracy, członkostwa w spółdzielni, służby, pobierania świadczenia szkoleniowego, świadczenia socjalnego, zasiłku socjalnego albo wynagrodzenia przysługującego w okresie korzystania ze świadczenia górniczego lub w okresie korzystania ze stypendium na przekwalifikowanie. Mogą one dobrowolnie, na swój wniosek, być objęte ubezpieczeniami emerytalnym i rentowymi również z innych tytułów, z zastrzeżeniem ust. 1a.

W świetle art. 9 ust. 2. osoba spełniająca warunki do objęcia obowiązkowo ubezpieczeniami emerytalnym i rentowymi z kilku tytułów, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 2, 4-6 i 10, jest objęta obowiązkowo ubezpieczeniami z tego tytułu, który powstał najwcześniej. Może ona jednak dobrowolnie, na swój wniosek, być objęta ubezpieczeniami emerytalnym i rentowymi także z pozostałych, wszystkich lub wybranych, tytułów lub zmienić tytuł ubezpieczeń, z zastrzeżeniem ust. 2c i 7.

Stosownie do art. 9 ust. 4a osoby, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 4, mające ustalone prawo do emerytury lub renty, podlegają obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym, jeżeli równocześnie nie pozostają w stosunku pracy, z zastrzeżeniem ust. 2c i 4b.

Zgodnie zaś z art. 36 ust. 2. ustawy systemowej 2 obowiązek zgłoszenia do ubezpieczeń społecznych osób określonych w art. 6 ust. 1 pkt 1-4, 6-9b, 11, 12, 18a-22, ust. 2, 2a i 2d, duchownych będących członkami zakonów lub klasztorów oraz osób współpracujących, o których mowa w art. 8 ust. 11, należy do płatnika składek.

Przenosząc powyższe przepisy na realia niniejszej sprawy wskazać należy, że zainteresowany K. A. podlegał obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym emerytalnym, rentowym, wypadkowym oraz obowiązkowemu ubezpieczeniu zdrowotnemu z tytułu umowy cywilnoprawnej zawartej z płatnikiem (...) spółką cywilną. Obowiązek zgłoszenia do ubezpieczenia społecznego oraz opłacenia składki spoczywa na płatniku składek. Na płatniku spoczywa ponadto obowiązek ustalenia zakresu ubezpieczeń oraz ich charakteru.

Odnosząc powyższe uregulowania do stanu faktycznego niniejszej sprawy uznać należy, że zaskarżona decyzja organu rentowego jest w pełni zasadna. Wobec braku innych podstaw do ubezpieczenia uznać należy, że K. A. podlegał z ustawy obowiązkowi ubezpieczenia społecznego z tytułu umowy zlecenia w spółce (...).

Odnosząc się do argumentacji skarżących wskazać należy, że objęcie ubezpieczeniem społecznym i obowiązek uiszczenia z tego tytułu składki powstaje z ustawy, a wobec braku innych stosunków prawnych w spornym okresie jedynym płatnikiem jest skarżąca spółka. Objęcie tym obowiązkiem nie ma charakteru kary, nie jest więc zatem uzależnione od winy skarżących, czy od ich stopnia świadomości o obowiązku objęcia ubezpieczeniem. Bez znaczenia pozostaje zatem, czy zaistniały stan faktyczny powstał z winy płatnika, czy też z powodu wprowadzenia go w błąd przez zleceniodawcę. Bez znaczenia są również w niniejszej sprawie rozliczenia pomiędzy stronami umowy zlecenia – czy wobec powstania obowiązku odprowadzenia składki zleceniobiorca będzie zobowiązany do zwrotu tej części wynagrodzenia, którą zgodnie z umową otrzymywał w zwiększonej wysokości, z powodu przeświadczenia o braku obowiązku uiszczenia składki.

Należało zatem uznać, że decyzja pozwanego organu rentowego była prawidłowa, a zatem Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c w zw. z cytowanymi wyżej przepisami, oddalił odwołanie, o czym orzekł w sentencji wyroku.

Sędzia SO Wojciech Woszczyński